

୪ ଅକ୍ଟୋବର ୨୦୨୪ ଖୁତ୍ବା ଜୁମାର ସାରାଂଶ
ସ୍ଥାନ - ମସଜିଦ୍ ମୁବାରକ, ଇସଲାମାବାଦ୍ ଟିଲପୋର୍ଡ୍

ଖମ୍ବୁକ୍ ମୁଖ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକତାରେ ନବୀଶ୍ରେଷ୍ଠ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ ^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ପବିତ୍ର ଜୀବନୀର (ସଂକ୍ଷିପ୍ତ) ବର୍ଣ୍ଣନା । ଅଧିକତ୍ତୁ ବିଶ୍ୱର ଉକ୍ତ ପରିସ୍ଥିତି ଓ ପାକିସ୍ତାନ, ବଙ୍ଗଳାଦେଶର ଅହେମଦିମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଦୁଆ କରିବାକୁ ପ୍ରିୟ ହୁଜୁର ଅନଝର ^{ଅ.ବ}ଙ୍କର ଆହ୍ୱାନ ।

ଅଶହଦୁ ଅଲ୍ଲା ଇଲାହା ଇଲ୍ଲାହୁ ଓହ୍ଦହୁ ଲାଶିରିକା ଲହୁ ଓହ୍ଦହୁ ଅନା ମୁହମ୍ମଦନ୍ ଅବ୍ଦୁହୁ ଓହ୍ଦହୁ ଅଲ୍ଲାହୁ ଅମ୍ନାବାଦ୍ ଫତ୍ତହୁ ବିଲ୍ଲା ହିମିନଶ୍ ଶୈତା ନିରରହିମ୍ । ବିସ୍ମିଲ୍ଲା ହିରହେମା ନିରରହିମ୍ । ଅଲ୍ହମ୍ଦୁ ଲିଲ୍ଲାହି ରବ୍ବିଲ୍ ଆଲମିନ୍ ଅରହମା ନିରରହିମ୍ । ମାଲିକି ସୋମିଦ୍ଦିନ୍ । ଇସ୍ମାକା ନାବୁହୁ ଓ ଇସ୍ମାକା ନସତଇନ୍ । ଇହ୍ଦିନସ୍ ସିରାତଲ୍ ମୁସ୍ତକିମ୍ ସିରାତଲ୍ ଲଜିନା ଅନଅମତା ଅଲ୍ଲେହିମ୍ ଶୈରିଲ୍ ମରୟୁବି ଆଲ୍ଲେହିମ୍ ଓଲ୍ଲହାଲ୍ଲିନ୍ ।

ତଶହୁଦ୍, ତଉଜ୍ ଓ ସୁରାଃ ଫାତିହା ଆବୃତ୍ତି କରିବା ପରେ ପ୍ରିୟ ହୁଜୁର ଅନଝର ^{ଅ.ବ} କହିଲେ; ଯେପରିକି ଆଜିକାଲି ଖୁତ୍ବାରେ ମୁଁ ଅହଜାବ୍ (ଯୁଦ୍ଧର) ଚର୍ଚ୍ଚା କରୁଅଛି । ଅହଜାବ୍ (ଅମାନ୍ୟକାରୀଙ୍କ ଦଳ ସମୂହ) ଯୁଦ୍ଧର ଅଧିକ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଏପରି ବର୍ଣ୍ଣିତ ରହିଛି ଯେ, ଯେତେବେଳେ ଅମାନ୍ୟକାରୀମାନଙ୍କୁ ଖମ୍ବୁକ୍ (ଗର୍ଭ) ଅତିକ୍ରମ କରିବା ପରେ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ସୁଫଳ ମିଳିଲା ନାହିଁ ବରଂ ଭୀଷଣ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିଲା ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ସର୍ବସମ୍ପତ୍ତିରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଲେ କି କାଲି ପ୍ରଭାତରେ ଆମେ ସମସ୍ତେ ଏକତ୍ର ଭାବରେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିଦେବା । ସୁତରାଂ ପ୍ରଭାତରେ ଶତ୍ରୁ ପକ୍ଷ ଖମ୍ବୁକ୍ କୁ ଘେରିନେଲେ ଏବଂ ଶତ୍ରୁ ଖମ୍ବୁକ୍ ଅତିକ୍ରମ କରିବାକୁ ବାରମ୍ବାର ପ୍ରୟାସ କରୁଥିଲା, ଅପର ପାର୍ଶ୍ୱରୁ ଉଭୟଦଳ ମଧ୍ୟରେ ଭୀଷଣ ତୀର ନିକ୍ଷେପ ମଧ୍ୟ ହେଉଥିଲା । ଅମାନ୍ୟକାରୀମାନେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ତରଫରୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଅବହେଳା ଓ ତୁଟିର ଅପେକ୍ଷାରେ ଥିଲେ ଏବଂ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ ଓ ପ୍ରୟାସ କିଛି କିଛି ସମୟ ବ୍ୟବଧାନରେ (ସଫଟିତ) କରୁଥିଲେ । ଇତିମଧ୍ୟରେ ଓହ୍ଦଶି ବିନ୍ ହରବ୍ ତୁଫେଲ୍ ବିନ୍ ନୁଝମାନ୍ ଅବା ତୁଫେଲ୍ ବିନ୍ ମାଲିକ୍ ବିନ୍ ନୁଝମାନ୍ ଅନସାରୀ ^{ର.ଅ}ଙ୍କୁ ନିଜର ଛୋଟ ବଛା ମାରି ଶହିଦ୍ କରିଦେଲା । ହଜରତ ସାଦ୍ ବିନ୍ ମାଜ୍ ^{ର.ଅ}ଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ତୀର ବାଜିଲା ଏବଂ ସେ ମଧ୍ୟ କ୍ଷତାକ୍ର ହୋଇଗଲେ । ସେହି ଆଘାତ ଯୋଗୁଁ ସେ କିଛିଦିନ ପରେ ଶହିଦ୍ ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ ।

ତାହା ହିଁ ସେହି ଦିନ ଥିଲା, ଯେଉଁଦିନ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଉପରେ ଭୀଷଣ ଆକ୍ରମଣ ଓ ବ୍ୟସ୍ତବହୁଳତା ଯୋଗୁଁ ନମାଜ ନିଜ ଧାର୍ଯ୍ୟ ସମୟରେ ପାଠ କରିବା କଷ୍ଟକର ହୋଇଗଲା । ସେଦିନ ମୁସଲମାନମାନେ ନମାଜ ତ ପାଠ କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଜଣେ ମୁସଲମାନ ଭୟ ଓ ଚିନ୍ତିତ ଅବସ୍ଥାରେ ନମାଜ ପାଠ କଲେ । ଅସର୍ ସମୟରେ ଆକ୍ରମଣ ଅଧିକ ତୀବ୍ରତର ହେବା ଯୋଗୁଁ ନମାଜ ଅସର୍ ଆତଙ୍କିତ ଅବସ୍ଥାରେ ପାଠ କରାଗଲା । ହଜରତ ମିର୍ଜା ବଶିର୍ ଅହେମଦ୍ ସାହେବ ^{ର.ଅ} କୁହନ୍ତି; ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁଦ୍ଧା ସଲାତୁଲ୍ ଖୌଫ୍ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ନଥିଲା । ତେଣୁ କ୍ରମାଗତ ଆତଙ୍କ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଓ ବ୍ୟସ୍ତତା ଯୋଗୁଁ କେବଳ ଗୋଟିଏ ନମାଜ ଅର୍ଥାତ ନମାଜ୍ ଅସର୍ ଅସମୟରେ, ଯାହାକି ମଗରିବ୍ ସହିତ ମିଳିତ ଭାବରେ ପାଠ କରାଯାଇ ଥିଲା । ଆଉ କେତେକ ବର୍ଣ୍ଣନାମୁତାୟୀ କେବଳ ଘୋହର ଓ ଅସର୍ ନମାଜ୍ ଅସମୟରେ ପାଠ କରାଯାଇଥିଲା ।

ନମାଜ ସମୟରେ ପାଠ ନକରାଯିବା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ହଜରତ ମୁସଲେହ ମଉଦ ^{ର.ଅ} କୁହନ୍ତି; ଏହି କାରଣରୁ ନବୀଶ୍ରେଷ୍ଠ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ ^{ସ.ଅ}ଙ୍କୁ ଏତେ କଷ୍ଟ ପହଞ୍ଚି ଥିଲା ଯେ, ଆପଣ ^{ସ.ଅ} କହିଲେ; ପ୍ରଭୁ ଅମାନ୍ୟକାରୀଙ୍କୁ

ଦକ୍ଷିତ କରନ୍ତୁ, କାରଣ ସେମାନେ ଆଜି ଆମର ନମାଜ ଖରାପ କଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ଧାର୍ଯ୍ୟ ସମୟରେ ପାଠ କରିବାରୁ ବଞ୍ଚିତ ରଖିଲେ । ଏଥିରୁ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ ^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ପବିତ୍ର ସ୍ୱଭାବ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ବେଶ ଗଭୀର ଆଲୋକପାତ ହେଉଛି ଏବଂ ଏକଥା ଜ୍ଞାତ ହେଉଛି ଯେ, ସଂସାରରେ ଆପଣ ^{ସ.ଅ}ଙ୍କୁ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ପ୍ରିୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପାସନା କରିବା ଥିଲା ।

ଚଳିତ ଯୁଗର ନ୍ୟାୟ ବିଚାରପତି ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ^{ସ.ଅ} ଏସମସ୍ତ ବର୍ଷନାକୁ ଯେଉଁଥିରେ ସମସ୍ତ ନମାଜକୁ (ମୁସଲମାନମାନେ) ରାତ୍ରି ସମୟରେ ଏକତ୍ର ପାଠ କରିବା ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି, ଦୁର୍ବଳ (ଅନନୁମୋଦିତ) ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି । ଆପଣ ^{ସ.ଅ} କହିଲେ; କୌଣସି ବିଶ୍ୱାସ ଯୋଗ୍ୟ ହଦିସରେ ଚାରୋଟି (ନମାଜ) ଏକତ୍ର ପାଠ କରିବା ଉଲ୍ଲେଖ ନାହିଁ । ଫତହୁଲ୍ ବାରୀ ସହି ଦୁଖାରୀରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି, ଉକ୍ତ ଘଟଣାଟି ଏପରି ଘଟିଥିଲା ଯେ, ଗୋଟିଏ ନମାଜ ଅର୍ଥାତ୍ ନମାଜ ଅସର୍ ନିଜ ଧାର୍ଯ୍ୟ ସମୟରୁ ପୃଥକ (ବେଳାରେ) ପାଠ କରାଯାଇଥିଲା । ହଜରତ ଜାବିର୍ ବିନ୍ ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାଃ ବର୍ଷନା କରନ୍ତି; ନବାଗ୍ରେଷ୍ଟ ସୋମବାର, ମଙ୍ଗଳବାର ଓ ବୁଧବାର ଦିନ ଜୋହର୍ ଓ ଅସର୍ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲେ ଏବଂ ନିଜ ଉପରେ ଚଦର ରଖି ନିଜ ହସ୍ତ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱଗାମୀ କଲେ ଏବଂ ଅହ୍ଲାଦ୍ (ଅମାନ୍ୟକାରୀ ଦଳ)ଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ ଦେଲେ । ଜାବିର୍ କୁହନ୍ତି; ଆମେମାନେ ଆପଣ ^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ପବିତ୍ର ମୁଖମଣ୍ଡଳରୁ ଆନନ୍ଦ ସ୍ୱଷ୍ଟ ବାରି ନେଲୁ । ଆଉ ଏକ ବର୍ଷନାନ୍ତର୍ଯ୍ୟାୟୀ ହୁଜୁର ^{ସ.ଅ} କହିଲେ; “ତୁମେମାନେ ଶତ୍ରୁ ସହିତ ମୁହାଁମୁହିଁ ହେବାର ଅଭିଳାଷ କର ନାହିଁ ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଠାରୁ ମଙ୍ଗଳ କାମନା କର । କିନ୍ତୁ ଯଦି ଶତ୍ରୁ ସହିତ ତୁମର ମୁହାଁମୁହିଁ ହୋଇଯାଏ ତେବେ ଯୈର୍ଯ୍ୟ ରକ୍ଷା କର ଏବଂ ଜାଣିରଖ ଯେ, ବୈକୁଣ୍ଠ (ତୁମ) ଖଣ୍ଡାର ନିମ୍ନ (ଧାର)ରେ ରହିଛି ।” ଆପଣ ^{ସ.ଅ} ଦୁଆ କଲେ “ହେ ଅଲ୍ଲାଃ ! ହେ ପୁସ୍ତକ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣକାରୀ ! ହେ ହିସାବ ନେବାରେ ଚଞ୍ଚଳତା ଅବଲମ୍ବନକାରୀ ! ତୁମ୍ଭେ ଶତ୍ରୁ ପକ୍ଷକୁ ପରାଜିତ କର । ହେ ଅଲ୍ଲାଃ ! ଏମାନଙ୍କୁ ପରାଜିତ କର ଓ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆମର ସାହାଯ୍ୟ କର । ଆଉ ଏକ ବର୍ଷନାରେ ଏହି ଦୁଆ ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ, ହେ ଅଲ୍ଲାଃ ! ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ତୁମ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଓ ପ୍ରତିଜ୍ଞାର ଦ୍ୱାହା ଦେଉଅଛି, ହେ ଅଲ୍ଲାଃ ! ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଇଚ୍ଛା କର ତେବେ (ଆମର) ଏହି ନମାଜ ବ୍ୟର୍ଥ ଯିବ ନାହିଁ ।”

ଅବୁ ସଇଦ୍ ଖୁଦରୀ^{ସ.ଅ} ବର୍ଷନା କରନ୍ତି, ଆମେମାନେ ହୁଜୁର ^{ସ.ଅ}ଙ୍କୁ କହିଲୁ; ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ରସୁଲ୍ ^{ସ.ଅ} ! କଲିଜା ମୁହଁକୁ ଆସି ଗଲାଣି । କ’ଣ ଆମ ନିକଟରେ କିଛି କହିବା ପାଇଁ ଶବ୍ଦ ବାକି ଅଛି ? ହୁଜୁର ^{ସ.ଅ} ଉତ୍ତର ଦେଲେ ହଁ ! ଏହି ଦୁଆ କର ହେ ଅଲ୍ଲାଃ ! ଦୋଷ ମାର୍ଜନକାରୀ ଏବଂ ଆମ ଭୟପ୍ରଦ ଅବସ୍ଥା ଦୂର କରିଦିଅ ।

ଯୁଦ୍ଧ ଏହିପରି ନିଜ ଶିକ୍ଷରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଇଥିଲା ଏବଂ କୁରେଶ ମକ୍କା ଓ ତାଙ୍କର ମିତ୍ର କବିଲା ଏବେ କ୍ରମାଗତ ଭାବରେ ଘେରାଇ କରିବା ଯୋଗୁଁ ଅତିଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର କୌଣସି ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ଆକ୍ରମଣ କରି ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ବିନାଶ (ମୂଲୋପାତନ) କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ । ଅମାନ୍ୟକାରୀଙ୍କ ସରଦାର ଯୁଦ୍ଧ କୌଶଳ ଓ ରଣନୀତି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ମନ୍ଦ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ଧୂଳିଶାତ କରିବାର ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିସାରି ଥିଲେ ।

ହଜରତ ମିର୍ଜା ବଶିର୍ ଅହେମଦ ସାହେବ^{ସ.ଅ} କୁହନ୍ତି; ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ନୁଜୁମ୍ ବିନ୍ ମସଉଦ୍ ଯେ କି ଗତଫାନ୍ କବିଲାର ଶାଖା (କବିଲା) ଅର୍ଗ୍ଗୁ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ରଖୁଥିଲା, ଯେ ଏହି ଯୁଦ୍ଧରେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ ଲଢୁଥିଲା କିନ୍ତୁ ସେ ଅନ୍ତରରୁ ମୁସଲମାନ ଥିଲା, ଅମାନ୍ୟକାରୀମାନେ ତାହାର ଇସଲାମ ଧର୍ମରେ ଦିକ୍ଷାତ ହେବାରୁ ଅଜଣା ଥିଲେ । ଅତଏବ ସେ ଏହି ସୁବର୍ଣ୍ଣ ସୁଯୋଗରୁ ଉପକୃତ ହୋଇ ଏକଦା ସେ ମଦିନାରେ ପହଞ୍ଚିଗଲା ଏବଂ ସର୍ବପ୍ରଥମେ ବନ୍ଦୁ କୁରେଜାଃ ନିକଟକୁ ଗଲେ । କାରଣ ଉକ୍ତ ଗୋଷ୍ଠୀ ସହିତ ତାଙ୍କର ଅତି ପୁରାତନ ସମ୍ପର୍କ ରହିଥିଲା ତେବେ ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚି ସେ ତାଙ୍କ ସରଦାରକୁ କହିଲେ; ମୋ ମତରେ ତୁମେ ଏସବୁ କିଛି ଭଲ କାମ କଲ ନାହିଁ । ଅର୍ଥାତ୍ ଗତଫାନ୍ କବିଲା (ଦଳ) ଓ କୁରେଶ୍ ସହିତ ମିଳିତ ହୋଇ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ ^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ସହିତ ବିଶ୍ୱାସଘାତକତା

କଲ । ସେ ଦୁହେଁ ତ ଏହି ସ୍ଥାନରେ କିଛି ଦିନର ଅତିଥି ମାତ୍ର, କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଏଠାକାର ସ୍ଥାୟୀ ବାସିନ୍ଦା । ସ୍ମରଣ ରଖ ! କୁରେଶ୍ ଓ ଗତଫାନ୍ କବିଲା ଏହିସ୍ଥଳୁ ଗଲା ବେଳେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଦୟା ଓ ଅନୁକମ୍ପାରେ ତୁମକୁ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଯିବେ ତେଣୁ ତୁମେ ଏତିକି ଉଦ୍ୟମ କର ଯେ, ଜମାନତ୍ ଆକାରରେ କୁରେଶ୍ ଓ ଗତଫାନ୍ ଠାରୁ କିଛି ଲୋକ ରଖିବାକୁ (ପ୍ରସ୍ତାବ) ଦିଅ ଯଦ୍ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇପାରିବ ଯେ, ତୁମ ସହିତ କୌଣସି ବିଶ୍ୱାସଘାତକତା ହେବ ନାହିଁ । ଏଥିଅନ୍ତେ ନୁଇମ୍ ବିନ୍ ମସଉଦ୍ କୁରେଶ୍ ନିକଟକୁ ଗଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ; ବନ୍ଦୁ କୁରେଜାଃ ତୁମ ପ୍ରତି ଉତ୍ତରାତ ଏବଂ ତୁମର କିଛି ଲୋକଙ୍କୁ ନିଜ ଅଧୀନ କରି ରଖିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତୁମେ କଦାପି ଏପରି କରିବ ନାହିଁ । ଏହିପରି କଥା ବନ୍ଦୁ ଗତଫାନ୍ଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କହିଲେ । ବିଧାତା (ପରମେଶ୍ୱର)ଙ୍କର ବିଧାନ ଏପରି ହେଲା କି ସେହିଦିନ କୁରେଶ୍ ଓ ଗତଫାନ୍ ଏହି ଯୋଜନା କରୁଥିଲେ ଯେ, ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଉପରେ ଚର୍ତୁପାର୍ଶ୍ୱରୁ ଏକକାଳୀନ ଆକ୍ରମଣ କରିଦେବେ ଯଦ୍ଦ୍ୱାରା ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ସଂଲ୍ୟାଳୟ ଦଳ ଏହାର ମୁକାବିଲା ନକରିପାରି ତଥା କୌଣସି ସ୍ଥାନରୁ ସେମାନଙ୍କର ଧାଡ଼ିଭଙ୍ଗ ହୋଇଯିବ । ଫଳତଃ ସେହି ମାର୍ଗ ଦେଇ ସେମାନେ ମଦିନାରେ ପ୍ରବେଶ କରିଯିବେ । ଏହି ରଣନୀତି ଅନ୍ତର୍ଗତ ବନ୍ଦୁ କୁରେଜାଃ ନିକଟକୁ ବାଉଁ ପ୍ରେରଣ କରାଯିବାରୁ ସେ ପ୍ରତିଉତ୍ତରରେ କହିଲେ; କାଲି ତ ଆମର ସରତ୍ (ପ୍ରାର୍ଥନା)ର ଦିନ । ତେଣୁ ଆମେ କ୍ଷମା ଚାହୁଁଛୁ ଏବଂ ଏମିତି ମଧ୍ୟ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେ ନିଜର କିଛି ଲୋକ ଆମ ନିକଟରେ ଜମାନତ୍ ଆକାରରେ ରଖିବ ନାହିଁ, ଆମେ ଏହି ଆକ୍ରମଣରେ ସାମିଲ ହେବୁ ନାହିଁ । ଏକଥା ପ୍ରଚାର ହେବା ମାତ୍ରେ ଉତ୍ତର ପାର୍ଶ୍ୱ (ଦଳ)ରେ ନୁଇମ୍ ବିନ୍ ମସଉଦ୍ଙ୍କ କଥାର ସମର୍ଥନ ହୋଇଗଲା ଏବଂ ଉତ୍ତର ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଭୀଷଣ କୋଳାହଳ ପରିବ୍ୟାପ୍ତ ହୋଇଗଲା । କୁରେଶ୍ ଓ ବନ୍ଦୁ ଗତଫାନ୍ ଦଳ ଏହି ବାଉଁ ପ୍ରେରଣ କଲେ ଯେ, ଆମେ ତୁମ ପ୍ରସ୍ତାବରେ ରାଜି ନୁହଁ । ତୁମର ଆସିବାର ଅଛି ତ ଆସ ! ଏଥିରେ ବନ୍ଦୁ କୁରେଜାଃ ଦଳକୁ ବିଶ୍ୱାସ ହୋଇଗଲା ଯେ, କୁରେଶ୍ ଓ ଗତଫାନ୍ର ନିସ୍ୱର୍ତ୍ତ (ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ) ଠିକ୍ ନୁହେଁ ଏବଂ ଏପରି ନୁଇମ୍ଙ୍କର ଏହି ଉପାୟ ସଫଳ ହୋଇଗଲା ।

ପୁନଶ୍ଚ ଅଲ୍ଲୁଃତାଲାଙ୍କର ଭାଗ୍ୟଲେଖା ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ କିଛି ଏପରି ପ୍ରତିକ୍ଷମାନ ହେଲା ଯେ, ଦିନେ ଭୀଷଣ ଝଡ଼ତୋଫାନ ଆସିଲା । ତାହାର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଏପରି ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ, ଦିନେ ରାତିରେ ଭୀଷଣ ଜାଡ଼ ପଡୁଥିଲା ପରାକ୍ରମୀ ଅଲ୍ଲୁଃତାଲା ସେହିଦିନ ରାତ୍ରିରେ ଏକ ମହାବିନାଶକାରୀ ଝଡ଼ ପ୍ରେରଣ କଲେ, ଯାହାକି ଅମାନ୍ୟକାରୀଙ୍କ ହାଣ୍ଡିଗୁଡ଼ିକୁ ଚୁହୁଁରୁ ଓଲଟାଇ ଦେଲା । ଉକ୍ତ ତୋଫାନ ଅମାନ୍ୟକାରୀଙ୍କ ନୟନ ଭରିଦେଲା । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦୁର୍ବଳତା ଓ କାପୁରୁଷତା କ୍ଷଷ୍ଟ ପ୍ରତୀତ ହେଲା ଏବଂ ଅମାନ୍ୟକାରୀଙ୍କ ଅଣ୍ଟା ଭାଙ୍ଗିଗଲା ।

ହଜରତ ମିର୍ଜା ବଶିର୍ ଅହେମଦ୍ ସାହେବ^{୧,୨} ସେହି ତାଣ୍ଡବର ଲିଲା ଖେଳାଇ ଥିବା ଝଡ଼ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା ଅନ୍ତେ କୁହନ୍ତି, ସେହି ମହାପ୍ରଳୟକାରୀ ବିଭୀଷିକାକୁ ଅବଲୋକନ କରି ଅମାନ୍ୟକାରୀଙ୍କ ହୃଦୟ ଯାହାକି ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ଦୀର୍ଘ ଦିନର ଘେରାଉ ଓ ପାରସ୍ପରିକ ଏକତାରେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ମତଭେଦକୁ ଅଧିକ ପ୍ରଖର କରିଦେଲା । ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ଏପରି ଧକ୍କା ଲାଗିଲା ଯେ, ସେମାନେ ଆଉ ନିଜକୁ ସମ୍ଭାଳି ପାରି ନଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରଭାତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ମଦିନାର ଆକାଶ ଅମାନ୍ୟକାରୀଙ୍କ ସେନାଙ୍କ ଧୂଳିଧୂସରରୁ ପରିଷ୍କାର ହୋଇଗଲା ।

ଯେତେବେଳେ ସେହି ଝଡ଼ବାତ୍ୟା ଅଧିକ ତୀବ୍ରତର ହେଲା ସେତେବେଳେ ଅବୁ ସୁଫୟାନ୍ ଆଖପାଖରେ ଥିବା କୁରେଶର ସରଦାରମାନଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲା, ଆମର ସମସ୍ୟା ଦିନକୁ ଦିନ ବଢ଼ି ଚାଲିଛି । ଏବେ ଏଠାରେ ଅଧିକ ଦିନ ଅଟକି ରହିବା ଉଚିତ୍ ହେବ ନାହିଁ, ତେଣୁ ଆମମାନଙ୍କୁ ଏଠାରୁ ଫେରିଯିବା ଉଚିତ୍ ହେବ ଏବଂ ମୁଁ ତ ଫେରି ଯାଉଛି । ଏହା କହି ସେ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ଆଦେଶ ଦେଲା । ସେଥିଅନ୍ତେ ନିଜ ଓଟ ଉପରେ ଆରୋହଣ କଲା ଏବଂ ତାହାର ବ୍ୟଗ୍ରତାର ଅବସ୍ଥା ଏପରି ଥିଲା ଯେ, ସେ ଓଟର ଗୋଡ଼ରେ ବନ୍ଧା ଯାଇଥିବା ରସି

ଖୋଲିବା ଭୁଲିଗଲା । ଯେତେବେଳେ ଆରୋହଣ କରି ଓଟକୁ ଆଗକୁ ଚଳାଇଲା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କଲା ସେତେବେଳେ ସେ କିଛି ହରକତ୍ କଲା ନାହିଁ । ସେହି ସମୟରେ ଅକରମା ବିନ୍ ଅବୁ ଜହଲ୍ ସାମାନ୍ୟ କ୍ଲୋଧାକ୍ତି ଭଙ୍ଗିରେ କହିଲା, ଅବୁ ସୁଫୟାନ୍ ! ତୁମେ ଜଣେ ସେନାଧକ୍ଷ, ତଥାପି ସେନାକୁ ଛାଡ଼ି ପଳାୟନ କରୁଅଛ । କ'ଣ ତୁମକୁ ସେନାର କୌଣସି ପରୁଆ ନାହିଁ । ଏଥିରେ ଅବୁ ସୁଫୟାନ୍ ଲଜିତ ହୋଇ ଓଟ ଉପରୁ ଓହ୍ଲାଇ କହିଲା ଦେଖୁନିଅ ! ମୁଁ ଯାଉ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ଶୀଘ୍ର ବାହୁଡ଼ିବାର ପ୍ରସ୍ତୁତି କରିନିଅ । ତତ୍ ପଶ୍ଚାତ ଯେମିତି ଯେମିତି ଅନ୍ୟ ଗୋଷ୍ଠୀ ସମୂହକୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ସୂଚନା ମିଳିଲା ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଫେରି ଯିବାର ପ୍ରସ୍ତୁତି ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେ । ବନ୍ଦୁ କୁରେଜାଃ ମଧ୍ୟ ନିଜ ଦୁର୍ଗକୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିଗଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ବନ୍ଦୁ ନଜିର୍ର ସରଦାର୍ ହୁଇ ବିନ୍ ଅଖତବ୍ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ଦୁର୍ଗକୁ ଚାଲିଗଲା । ତା'ପରଦିନ ପାହାନ୍ତା ହେବା ପୂର୍ବରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପଡ଼ିଆଟି ଜନଶୂନ୍ୟ ଥିଲା ଏବଂ ହଠାତ୍ ଓ ଏକ ଆଚମ୍ବିତକାରୀ ପରିବର୍ତ୍ତନ ସ୍ୱରୂପ ମୁସଲମାନମାନେ ବିଜୟ ମଣ୍ଡିତ ହେଲେ ।

ଯେତେବେଳେ ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ ^{ସ.ଅ}ଙ୍କୁ ଅମାନ୍ୟକାରୀଙ୍କ ପରାଜିତ ହେବାର ସୂଚନା ମିଳିଲା ସେତେବେଳେ ଆପଣ ^{ସ.ଅ} ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କର କୃତଜ୍ଞତା ଜ୍ଞାପନ କଲେ ଏବଂ କହିଲେ; ଏହା ଆମର କୌଣସି ପ୍ରୟାସର ପରିଣାମ ନୁହେଁ ବରଂ କେବଳ ପ୍ରଭୁଙ୍କ କୃପା ଓ ଅନୁକମ୍ପା ବଶତଃ । ଯେ ନିଜ ପରାକ୍ରମତାରେ ଅହତାକୁ ପତିତ କରିଦେଲେ । ସେଥିଅନ୍ତେ ଅମାନ୍ୟକାରୀଙ୍କର ରଣକ୍ଷେତ୍ର ଛାଡ଼ି ପଳାୟନ କରିବା କଥା ପ୍ରଘଟ ହେଲା ।

ପ୍ରିୟ ହୁଜୁର ଅନୁସ୍ତ ^{ସ.ଅ} କହିଲେ; ଅହତାକୁ ଯୁଦ୍ଧର ପରବର୍ତ୍ତୀ ଘଟଣାବଳୀ ଆସନ୍ତାରେ ଆଲୋଚନା କରିବି । ଇନ୍‌ଶାଆଲ୍ଲାଃ । ତହିଁ ବିଶ୍ୱର ଉକ୍ତ ପରିସ୍ଥିତି ପାଇଁ ଦୁଆ କରିବାକୁ ଆହ୍ୱାନ ଜଣାଇଲେ । ଅଧିକନ୍ତୁ କହିଲେ; ବିଶ୍ୱର ଅବସ୍ଥା ଯେପରିକି ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାତ ଅଛି ଦିନ ପ୍ରତିଦିନ ଶୋଚନୀୟ ହୋଇଚାଲିଛି, ବିଶ୍ୱାସୀ ଧ୍ୱଂସାଭିମୁଖୀ ହୋଇ ଚାଲିଛନ୍ତି । ଆମେରିକା ଓ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ରାଷ୍ଟ୍ରମାନେ ନ୍ୟାୟାଚାରଣ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନାହାନ୍ତି, ଯୁଦ୍ଧ ପ୍ରଶସ୍ତ ହୋଇଚାଲିଛି । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଅହେମଦି ଓ ନିରାହ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତାହାର ଭୟଙ୍କର ଓ କୁପରିଣାମରୁ ରକ୍ଷା କରନ୍ତୁ । ଏଥିପାଇଁ ଆମମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ସହିତ ନିଜ ସମ୍ପର୍କକୁ ମଜବୁତ କରିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଦୁଆ କରିବା ପ୍ରତି ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ହେବ । ଏଥିପ୍ରତି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅହେମଦିଙ୍କୁ ମନୋଯୋଗ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଯାହାକିଛି ଉକ୍ତ ଯୁଦ୍ଧରେ ଘଟିଥିଲା । ପାକିସ୍ତାନର ଅହେମଦିମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ଅତି ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାପୂର୍ଣ୍ଣ, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଦୁଆ କରିବେ । ବଙ୍ଗଳାଦେଶର ଅହେମଦିମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ସମାନ ରହିଛି, ସେମାନେ କଠୋର ଅବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଗତି କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଦୁଆ କରିବେ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ସକଳ ମାନବ ଜାତି ଉପରେ ଦୟାବତୀର୍ଣ୍ଣ କରନ୍ତୁ । ଆମିନ୍ ।

ଅଲ୍‌ହମ୍‌ଦୁ ଲିଲ୍ଲାହି ନହ୍‌ମଦୁହୁ ଓ ନସ୍‌ତଇନ୍‌ହୁ ଓ ନସ୍‌ତରଫିରୁହୁ ଓ ନୁମିନ୍‌ ବିହି ଓ ନତଓକକଲୁ ଅଲ୍ଲେହି ଓ ନଉଜୁବିଲ୍ଲା ମିନ୍ ଶୁରୁରେ ଅନ୍‌ଫୁସିନା ଓ ମିନ୍ ସଇୟାତି ଆମାଲିନା ମଇଁ ସହ୍‌ଦିହିଲ୍ଲା ଫିଲାମୁଜିଲ୍ଲା ଲହୁ ଓମଇଁ ସୁଜ୍‌ଲିଲ୍‌ହୁ ଫିଲା ହାଦିସ୍ତା ଲହୁ ଓନଶ୍‌ହଦୁ ଅଲ୍ଲା ଇଲାହା ଇଲ୍ଲାହୁ ଓନଶ୍‌ହଦୁ ଅନ୍ନା ମୁହମ୍ମଦନ୍ ଅବ୍‌ଦୁହୁ ଓରସୁଲୁହୁ । ଇବାଦଲ୍ଲାହି ରହ୍‌ମକୁମୁଲ୍ଲାହା ଇନ୍‌ଲ୍ଲାହା ସ୍ତାମୁରୁବିଲ୍ ଅବ୍‌ଲେ ଓଲ୍ ଇହ୍‌ସାନି ଓଇତାଈଜିଲ୍ କୁରବା ଓସ୍‌ନହ୍‌ ଅନିଲ୍ ଫହ୍‌ଶାଈ ଓଲ୍ ମୁନକରି ଓଲ୍ ବଗ୍‌ଇ ସୁଇଜୁକୁମ୍ ଲଅଲ୍‌ଲକୁମ୍ ତଜକ୍ କରୁନ୍ ଉୟକୁରୁଲ୍ଲାହା ସୁୟକୁରୁକୁମ୍ ଓଦ୍‌ହୁ ସୁସ୍‌ତଜିବ୍ ଲକୁମ୍ ଓଲୟିକୁରୁଲ୍ଲାହି ଅକ୍‌ବର ।

Khulasa Khutba Juma Huzoor Anwar a.b.a
 4th October 2024
 Translated to Odia by : Moulavi Anwar Ahmad Khan